

دانشگاه آزاد اسلامی

واحد تهران مرکزی

دانشکده: الهیات و معارف اسلامی، گروه: عرفان اسلامی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد «M.A»

گرایش: عرفان اسلامی

عنوان:

ترجمه و شرح کتاب طوایین حلاج

استاد راهنما:

دکتر پرویز عباسی داکانی

استاد مشاور:

دکتر عبدالرضا مظاہری

پژوهشگر:

نعیمه ضمدیان

زمستان ۱۳۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم به

او که لبخند روشنش گستره‌ی افق‌مان را روشن می‌کرد؛ به او که همچون تکه‌ای از آسمان در آشیان ما زیست؛ عمق رسیدن را دریافت و از خواهش چیدن سرشار شد؛ به او که سپیده دم، پیشانی بلندش را هر روز مرور می‌کند؛ تقدیم به او که رفت اما همچنان با ماست.

تقدیم به همسر عزیزم علی

و بهانه‌ی زیستنم ابوالفضل

تشکر و قدر دانی

سپاس دانای بی‌همتایی را سزاست که توفیق دانش اندوزی عنایت فرمود. بنا به سنت نیکو و ارزشمند تقدیر بر خود واجب می‌دانم از اساتید فرزانه آقای دکتر پرویز عباسی داکانی؛ استاد راهنمای آقای دکتر عبدالرضا مظاہری استاد مشاور و استاد محمد خنیفرزاده که گام به گام در انجام این پژوهش مرا یاری دادند صمیمانه سپاسگزاری کنم.

آنچه در این پایان نامه آمده است، حاصل اندوخته‌هایی است که در این دو سال از اساتید فرهیخته‌ی گروه عرفان آموختم؛ بنابراین لازم است در اینجا از کلیه‌ی اساتید گروه بالاخص: آقایان دکتر عزیز الله افشار، دکتر سید محمد بنی هاشمی، دکتر بخشعلی قنبری، دکتر خسرو ظفر نوائی و دکتر محمد رضا عدلی، نهایت قدر دانی را به جا آورم.

پایان سخن در برابر والدین دلسوز و مهربانم سر تعظیم فرود می‌آورم و از تمامی دوستانی که در این مدت با تشویق‌های خود مرا یاری دادند خالصانه تشکر می‌کنم.

فهرست

صفحه	عنوان
۱	پیشگفتار
۳	فصل اول: کلیات طرح
۴	۱-۱- بیان مسئله تحقیق
۵	۱-۲- هدف های تحقیق
۵	۱-۳- اهمیت موضوع تحقیق
۶	۱-۴- سوالات و فرضیه های تحقیق
۶	۱-۵- مدل تحقیق
۶	۱-۶- روش تحقیق
۶	۱-۷- جامعه آماری
۷	۱-۸- پیشینه های تحقیق
۹	فصل دوم: مروری کوتاه بر زندگی آثار و عقاید حلاج
۱۱	۲-۱- زاد روز، نام و کنیه های او
۱۵	۲-۲- اوضاع زمان
۱۶	۲-۳- آثار حلاج
۱۸	۲-۴- استادان حلاج
۱۸	۱-۴-۲- جنید بغدادی
۱۹	۲-۴-۲- سهل تستری
۲۰	۳-۴-۲- عمر بن عثمان مکی
۲۱	۵-۲- همفکر بزرگ حلاج: ابن عطا
۲۳	۶-۲- اندیشه های عرفانی حلاج
۲۷	۷-۲- ویژگی های نثر حلاج در طواصین
۳۰	فصل سوم: متن عربی طواصین

٣١	٣-١- طاسین سراج
٣٤	٣-٢- طاسین الفهم
٣٦	٣-٣- طاسین الصفاء
٣٨	٣-٤- طاسین الدائرة
٣٩	٣-٥- طاسین النقطة
٤٣	٣-٦- طاسین الأزل والالتباس
٤٨	٣-٧- طاسین
٤٩	٣-٨- طاسین التوحيد
٥٠	٣-٩- طاسین الأسرار في التوحيد
٥١	٣-١٠- طاسین التنزية
٥٣	٣-١١- بستان المعر
٥٦	فصل چهارم: ترجمه فارسی طواسین
٥٧	٤-١- طاسین چراغ
٦٠	٤-٢- طاسین فهم
٦٢	٤-٣- طاسین صفا
٦٤	٤-٤- طاسین دایره
٦٥	٤-٥- طاسین نقطه
٦٩	٤-٦- طاسین ازل و التباس
٧٥	٤-٧- طاسین مشیت (خواست الہی)
٧٦	٤-٨- طاسین توحید
٧٧	٤-٩- طاسین رازهای توحید
٧٩	٤-١٠- طاسین تنزیه (پاک گردانیدن)
٨٢	٤-١١- بوستان معرفت
٨٦	فصل پنجم: شرح طواسین
٨٧	٥-١- طاسین سراج

٩٣	٢_٥ - طاسین فهم
٩٧	٣_٥ - طاسین صفا
٩٩	٤_٥ - طاسین دایره
١٠١	٥_٥ - طاسین نقطه
١٠٤	٦_٥ - طاسین الازل و الالتباس - فی فهم الفهم - فی صحة الدعاوى بعكس المعانى
١١١	٧_٥ - طاسین مشیت
١١٢	٨_٥ - طاسین توحید
١١٥	٩_٥ - طاسین اسرار در توحید
١١٧	١٠_٥ - طاسین تنزیه
١٢٠	١١_٥ - بستان معرفت
١٢١	فصل ششم: نتیجه‌گیری
١٢٨	پیوست‌ها و ضمایم
١٣١	منابع و مأخذ
١٣٦	چکیده انگلیسی

چکیده

موضوع این پژوهش، ترجمه و شرح کتاب طواسین حلاج است. در این مجال به تمام ده طاسین حلاج و نیز بستان معرفت پرداخته شده و سعی شده است ترجمه‌ای دقیق‌تر، از متن طواسین داده شود به گونه‌ای که عاری از اشتباهات دیگر مترجمین باشد. بررسی و شرح دیدگاه‌های حلاج از دیگر کارهایی است که در این پایان نامه انجام شده است. این شرح با توجه به مفاهیم کلیدی هر طاسین صورت گرفته است. گمان می‌رود طواسین، زاییده‌ی لحظات هوشیاری حلاج باشد؛ بازی با واژه‌ها، آوردن سجع‌های پی‌درپی و مترادف می‌تواند قرینه‌هایی بر تایید این گفته باشند. نظریه‌های انسان کامل (حقیقت محمدیه)، حق، توحید، تقدیس ابليس، از اندیشه‌های محوری طواسین حلاج می‌باشند. این پایان‌نامه متشکل از شش فصل است. در فصل اول کلیات تحقیق بیان شده؛ در فصل دوم به زندگی، آثار و اندیشه‌های حلاج مرور کوتاهی داشته ایم. در فصل سوم متن عربی طواسین حلاج به علاوه بستان معرفت قرارداده شده است. در فصل چهارم ترجمه‌ی فارسی طواسین آمده است. در فصل پنجم شرح طواسین با توجه به اهم مفاهیم کلیدی مطرح شده در آن، گنجانده شده است و در فصل ششم به نتیجه گیری پرداخته ایم.

کلید واژه : حلاج، طواسین، عرفان، تصوف

پیشگفتار

پس از آنکه دستگیری و محاکمه حلاج به انجام رسید و حلاج به دار آویخته شد، مطالعه‌ی آثار او نیز به شدت و تاکید من نوع شد؛ تقریباً تمامی آثار وی از بین رفت. «طواسین» تنها اثر منتشری است که از حلاج به جای مانده است. طواسین کتابی است که حلاج در زندان و در گوشی عزلت و فراغت تالیف کرده است و چون از آثار دوران کمال و پختگی و از آخرین نوشته‌های اوست، اهمیت ویژه‌ای دارد. ماندگاری این کتاب و دسترسی ما به اندیشه‌های حلاج، مديون دوست و شاگرد او «ابن عطا» است که در راه حلاج کشته شد. اولین کسی که در مورد این کتاب تحقیق کرد، لویی ماسینیون، مستشرق فرانسوی بود که این اثر را بر مبنای دو نسخه‌ی موجود در کتابخانه‌های استانبول و لندن، تصحیح و در سال ۱۹۱۳ در پاریس منتشر کرده بود.

بحث این کتاب درباره‌ی توحید، معرفت و بعثت پیامبر (ص) است و بیشتر، تصویری از حالات روحی حلاج و تجارب عرفانی اوست. سبک نگارش طواسین بسیار دشوار و پیچیده است؛ به گونه‌ای که شارح بزرگ طواسین، شیخ روزبهان بقلی نیز اذعان می‌دارد: «در خاطرم آمد که شطحيات مشایخ جمع کنم، و آن را به الفاظ متصوفه به زبان عربی شرح بگویم... بیشترین شطحيات از آن سلطان عارفان بايزيد و شاه مرغان عشق حسین بن منصور حلاج یافتم. آن از همه مشکل‌تر دیدم، على الخصوص از آن حلاج... از آن ابوالمعیث به آخر همه شرح کردم، زیرا که آن سه قسم بود در سه علم، و هر سه مشکل بود، و غرض کتاب خود آن بود: یکی اسانید غریب، و دیگر الفاظ شطحيات، و دیگر شرح طواسین، و آن قسم از همه مشکل‌تر بود.» (بقلی، ۱۳۸۹، ۵۲)

علاج چنان می‌نویسد که گویی بیش از آنکه در پی واکاوی و شکافتن معانی و روشن کردن آن‌ها باشد، در پی اخفا و پنهان ساختن آن‌هاست؛ لذا شارحان، هر یک چیزی برداشت می‌کنند، اما به گفته‌ی حافظ «چون ندیدند حقیقت ره افسانه زندن». رازگویی او چنان است که گویی علاج از ترس

آنکه کسی این رازهای قدسی را بشکافد، در پی مخفی کردن آنهاست؛ و برای این راه از آیات و معانی قرآنی بهره می‌گیرد. به قول «عین القضاط همدانی»:

«عقل کی داند که این رمز از کجاست

کاین جماعت را زبانی دیگر است»

پی بردن به حلاج و تاریخ حیات وی و اندیشه‌اش دشوار می‌نماید. این دشواری از علت‌هایی پدید می‌آید. زندگی وی در قرن‌های نخستین بود یعنی در دورانی که ثبت و ضبط اسناد و نوشته‌ها چندان رواج نداشت و لذا بسیاری از آن‌ها در گذر زمان نابود شده است. دیگر آنکه در دنیای صوفیه، اغراق و افسانه سرایی درباره‌ی مشایخ و روی آوردن به غلو، امری است محتمل و مرسوم، که حلاج نیز در دایره‌ی همین گفتارهای اغراق آمیز گرفتار آمده است.

علت دیگر آن است که در کشورهای اسلامی، میان صوفیان و متشرعه و سایر مکاتب فکری، اختلافات فراوانی وجود داشته و مخالفت با حلاج از آشکارترین این امور بوده است. متشرعه و محدثان به تکفیر او روی آوردن و متكلمان نیز با آنان همداستانی کردند؛ فلاسفه هم روی خوشی به صوفیان نشان ندادند. در این میان شاید بتوان گفت که فقط ادبیان با صوفیان در نیتفاذه‌اند و بس. از این روی دستان پژوهشگران در این عرصه‌ها بسته می‌ماند.

باری این نوشتار که با تکیه‌بر طواسین و ترجمه و شرحی از آن فراهم آمده، تلاشی است که محدودیت‌های پیش‌گفته را پیش روی داشته است و همچنانکه هر نوشتار—بویژه در حیطه‌ی پژوهش‌های این چنین — خالی از خلل نیست؛ در اینجا نیز به یقین کاستی‌هایی وجود دارد، لذا از خوانندگان و اساتید انتظار می‌رود تا به دیده‌ی اغماض در آن بنگرند:

«زبان ز نکته فرو ماند و راز من باقی است

بضاعت سخن آخر شد و سخن باقی است»

(دیوان عرفی شیرازی، ص ۲۵)

فصل اول

کلیات طرح

۱-۱- بیان مسئله تحقیق

«آنان که باگذشت زمان به «اسطوره ها» تبدیل شده‌اند، بیشتر کسانی بوده‌اند که در زمان حیات «خارج از صف» حرکت کرده‌اند، مطابق ملاک‌های مورد قبول جامعه خود غالباً عمل نکرده و سخن نگفته و از معیارهای متعارف مردم سطحی نگر و پاییند عرف و مخالف «نامتعارف‌ها» فاصله گرفته‌اند. حسین بن منصور حلاج یکی از شخصیت‌هایی است که از زمان حیات وی تاکنون، آنقدر سخنان مبالغه‌آمیز در رد یا قبول او گفته شده و آنقدر واقعیت و افسانه پیرامون او و اندیشه‌های او به هم درآمیخته که هنوز نمی‌توان جایگاه واقعی او را در تاریخ جهان اسلام مشخص کرد. هنوز هم پس از بیش از هزار سال جا دارد پرسیم: حلاج که بود؟ چه می‌گفت؟ و چه می‌خواست؟ شاید یکی از علل اسطوره شدن و اسطوره ماندن بعضی از چهره‌های غیر متعارف همین هاله‌ی ابهام و رازآلودگی است که پیرامون آنان نقش بسته است». (میسن، ۱۳۷۸، ۲)

واژه‌ها و جملات، بیانگر اندیشه‌ها و مکنونات ذهنی بشرند؛ بنابراین نوشه‌ها، بستر مناسبی برای شناخت افکار و عقاید افرادند «المرءُ محبُّه تحت لسانه» طواسین حلاج نیز می‌تواند راهگشای شناخت ما از نظریات او پیرامون مفاهیم اساسی عرفان از جمله: توحید، حقیقت محمدیه، معرفت، فهم و... باشد.

طواسین از متون اصلی عرفانی و از نخستین متون نگاشته‌های عرفاست و از محدود آثاری است که از حلاج به جای مانده است از این متن یک، دو ترجمه صورت گرفته است که در آن‌ها لغزش‌های فراوانی دیده می‌شود. عمده‌ترین شرحی هم که بر طواسین نگاشته شده، شرح روز بهان بقلی است و براهالی عرفان پوشیده نیست که ابهام و دشواری نثر بقلی چنان است که خود نیازمند شرحی دیگر

است. در مقدمه‌ی هانری کوربن بر شرح شطحیات صفحه سی و سه می‌خوانیم: «روزبهان کتاب طواسین حلاج را از مشکل‌ترین متون دانسته است و در واقع شرح خود او نیز بر طواسین بسیار دشوار است. همانطور که در مقدمه‌ی عبهرالعاشقین نوشتند این قسمت کتاب روزبهان را گاه اثری مستقل انگاشته‌اند... روزبهان در این بخش بر خلاف بخش‌های دیگر متن عربی خود را تقریباً لفظ به لفظ به فارسی برگردانده است.» ناگفته پیداست که برای آگاهی از افکار و عقاید حلاج، ترجمه، درک و فهم و شرح درست متن، لازمه‌ی دستیابی به این مهم است. هدفی که در این پایان نامه سعی شده است در حد بضاعت به آن پرداخته شود. لذا مسئله‌ی اصلی این است که: طواسین چیست؟ و محتوای آن کدام است؟ و منظور و مراد این عارف بزرگ چه بوده است؟

۱-۲- هدف‌های تحقیق

از آنجائی که متون مربوط به صوفیه، تابع حaland و واردات قلبی لحظه‌ای، نمادین گویی، تضادنامی و تلون بسیار در آن‌ها بسیار به چشم می‌خورد؛ نیازمند تحلیل روشن و توضیح عاری از ابهام هستند. هدف از این پژوهش ارائه‌ی ترجمه‌ای روان از متن طواسین، همچنین بیان شرحی بر اهم افکار و عقاید مطرح شده‌ی حلاج در طواسین است. روشن کردن بحث‌هایی از تاریخ فرهنگ اسلامی و عرفانی و در عین حال روشن کردن عقاید عرفای قرن سوم بویژه حلاج که چهره‌ی خاص و ویژه‌ی این دوره بوده است.

۱-۳- اهمیت موضوع تحقیق

چون حلاج در تاریخ عرفان، شخصیتی بسیار تأثیر گذار، مهم و جنجالی بوده است و ضد و نقیض درباره‌ی او قضاوت شده است، هدف تحقیق آن است که آراء و اندیشه‌های او را از خلال مهم ترین اثر باقی مانده از اوی استخراج کرده و آن را به صورت طبقه‌بندي شده و علمی‌به نسل نو و علاقمندان به آثار حلاج، ارائه کنیم.

۱-۴- سوالات و فرضیه‌های تحقیق

- سوالات تحقیق

- ۱- شیوه‌ی بیانی و ماهوی طواسین حلاج اثری رمزی است یا واقع گرایانه؟
- ۲- اندیشه‌های اصلی و اساسی در طواسین حلاج کدامند؟
- ۳- ترجمه‌های فارسی موجود از طواسین، از حیث دقت و امانت چگونه بررسی می‌شوند؟
- ۴- چگونه می‌توان از خلال طواسین تصویری روشن از افکار و اندیشه‌های حلاج استخراج کرد؟

- فرضیه‌های تحقیق

- ۱- کتاب طواسین می‌تواند تصویری روشن از افکار و اندیشه‌های حلاج را نمایان سازد.
- ۲- حقیقت محمدیه، توحید، تقدیس ابليس، از مفاهیم محوری طواسین حلاج هستند.
- ۳- ترجمه‌های فارسی موجود از طواسین حلاج، گاهی مبهم و نارسا هستند.

۱-۵- مدل تحقیق

مدل تحقیق، مدل نظری و به طریق شرح و نقد و بررسی خواهد بود.

۱-۶- روش تحقیق

روش تحقیق روش کتابخانه‌ای، با مراجعه به طواسین و چاپ‌های مختلف آن خواهد بود.

۱-۷- جامعه آماری

این پژوهش کتابخانه‌ای است نه میدانی و آماری؛ لذا با توجه به به منابع محدود متعلق به عرفان در قرون آغازین، پر واضح است که حجم منابع در این زمینه محدود است ولی در عین حال با رجوع به آثار نویسندهای قدیم و جدید، سعی در بازسازی و شرح بهتر متن خواهد شد.

۱-۸- پیشینه‌ی تحقیق

«ما اطلاعات فعلی خود را درباره‌ی این عارف، یعنی حسین بن منصور، ایرانی تبار عرب گوی عربی نویس که در روستایی از جنوب غربی ایران به سال ۲۲۴ قمری زاده شد و در مدارس دینی

محلى تربیت شد و عرفان و فلسفه را در مدارس خراسان و شهر بغداد، کرسی آن زمان دولت اسلام آموخت، عمدهاً مرهون عشق و پژوهش‌های دقیق اسلام شناس فقید فرانسوی، لوئی ماسینیون استاد کلژ دو فرانس هستیم. ماسینیون برای نخستین بار به کار جمع آوری، نقادی، ویرایش، ترجمه و تحلیل متون اصلی، گزارش‌های شاهدان عینی، اظهارنظرهای بعدی مسلمانان و دیگران از قدیم تا زمان حاضر درباره‌ی زندگی و آثار حسین بن منصور اقدام کرد. کار او را چندین نفر از محققان، از جمله شاگردان سابق او و دیگرانی که بطور مستقیم و غیر مستقیم متأثر از شیوه‌ها و تشخیص‌های عمیق او بودند، انتقاد، ستایش، اصلاح کرده، یا از لحاظ اعتقادی با آن مخالفت ورزیده‌اند. در میان ادامه دهنگان تحقیقات درباره‌ی حلاج و دیگر عرفای همزمان و بعداز او راجرز آرنالدز، لوئی گارد، پل نوویا، آن ماری شیمل و کامل مصطفی الشیبی قابل ذکرند.» (میسن، ۱۳۷۸، ۱۱)

پژوهش‌های بسیاری در باره‌ی حلاج و کتاب طواسین صورت گرفته است. از آن جمله:

- مجموعه آثار حلاج، قاسم میرآخوری، ۱۳۸۶، تهران، شفیعی

- حلاج شهید راه حقیقت و عشق، یاشار نوری ئوزترک، ترجمه توفیق سبحانی، ۱۳۹۰، تهران،

روزنہ

- طواسین حلاج، لوئی ماسینیون، ترجمه محمود بهفروزی، تهران، نشر علم

- حلاج، هربرت میسن، ۱۹۹۵، آمریکا

- حلاج از نگاهی دیگر، کامل مصطفی الشیبی، ترجمه عبدالرحمد آیتی

- الحلاج فی ماوراء المعنی و الخط و اللون، سامی مکارم، لندن، ریاض الرئیس

- طواسین الحلاج، رضوان السبح، ۲۰۱۰، دمشق، دار الفرقان

- الاعمال الكاملة، قاسم محمد عباس، ۲۰۰۲، مصر، اسکندریه

- حلاج شهید تصوف اسلامی، عبدالباقي سرور، طه ترجمه حسین درایه، انتشارات اساطیر

- عرفان حلاج، لوئی ماسینیون، ترجمه ضیاء الدین دهشیری، انتشارات جامی

- مصایب حلاج، لوئی ماسینیون، ترجمه ضیاء الدین دهشیری، انتشارات جامی

در این میان، ترجمه‌های فارسی از طوایین، خالی از لغزش نیست. بنابراین جای خالی یک ترجمه‌ی دقیق‌تر احساس می‌شد که انگلیزه‌ی اولیه‌ی این پایان نامه گشت؛ همچنین شرح ساده و قابل فهمی از مفاهیم اصلی طوایین که همگان قادر به استفاده از آن باشند وجود نداشت؛ بنابراین ضروری به نظر می‌رسید در کنار ترجمه، این شرح نیز صورت گیرد.

فصل دوم:

مروری کوتاه بر زندگی

آثار و عقاید حلاج

حلاج از شخصیت‌هایی است که سخنان موافق و مخالف زیادی پیرامون شخصیت و آراء و عقاید وی گفته شده است. عده‌ای او را پهلوان حماسه‌ی عرفان می‌دانند و مرگش را غم نامه‌ای می‌شمارند که بامرگ مسیح (ع) شبیه است و عده‌ای نیزاو را ملحد و کافر می‌پندازند و اندیشه‌های وی را دلیل آن ذکر می‌کنند. گروهی بر این باورند که حلاج نتوانست یافته‌ها و رازهای خویش را پنهان نماید؛ یافته‌ها و دیده‌هایی که عوام و شریعتمداران کوتاه بین و خشک مقدس شنیدن آن را برنتافتند و همین امر مرگ او را رقم زد. بعضی نیز مرگ حلاج را تنبیه‌ی از سوی خداوند برای او دانسته‌اند زیرا ظرفیت نگهداری رازها را نداشت و آنچه را نباید فاش شود، فاش می‌کرد. حافظ می‌گوید:

«گفت آن یار کزو گشت سردار بلند

جُرمش این بود که اسرار هویدا می‌کرد»

علی بن عثمان جلائی هجویری در کتاب «کشف المحبوب» خود، دربارهٔ موافقان و مخالفان حلاج چنین می‌گوید:

«مستغرق معنی و مستهلک دعوی، ابوالمغیث الحسین بن منصور حلاج [رض] از مستان و مشتاقان این طریقت بود و حالی قوی و همتی عالی داشت و مشایخ این قصه، اندر شأن وی مختلف‌اند. بنزد یک گروهی مردودست و بنزد یک گروهی مقبول، چون عمروبن عثمان و ابویعقوب نهرجوری و ابویعقوب اقطع و علی بن سهل اصبهانی و جزء ایشان رد کردندش و باز ابن عطا و محمد حنیف و ابوالقاسم نصرآبادی و جمله‌ی متأخران قبول کردندش و باز گروهی اندر امر وی

توقف کرده‌اند چون جنید و شبی و جریری و حصری و جز ایشان گروهی دیگر بسحر و اسباب آن وی را منسوب کرده‌اند». (هجویری، ۱۳۸۲، ۱۸۹)

«زندگانی حلاج مستعمل بر دو بخش متمایز است: نخستین از روز ولادت او در بیضاء (فارس) و در حدود سال ۲۴۴/۸۵۸ تا بازداشت او را در شوش (اهواز) در سال ۳۰۱/۹۱۳، تنها در پرتو گواهی‌های خصوصی و جداگانه‌ی مخالفان یا ستایندگان او می‌شناسیم. برای سر درآوردن از آن به جز نکات اولیه وقایع بسیار سست و مختصر از روایت پسرش چیزی نداریم. بر عکس ده سال واپسین زندگی او از زمان بازداشت در سال ۳۰۱/۹۱۳ تا شکنجه و قتل او در بغداد در سال ۳۰۹/۹۲۲ با تاریخ سیاسی خلافت عباسی رابطه نزدیک دارد و استناد و مدارکی رسمی و از درجه اول یا نیمه رسمی است که بوسیله معاصرانش نگاشته شده و به دست تاریخ نگاران حرفه‌ای گرد آورده شده است. پس در باب نخستین بخش زندگی وی نقاط اتكاء ما داستانهای عادی و ساده‌ای است که به عنوان نکات شگفت و پرمument از هر گوشه گرد آمده و ضبط شده است چون انواع قصه‌های اخلاقی و تمثیل‌های رازدار، ولی گویا و روشن، قضاوت‌های اغلب نامساعدی که اغلب قصه سرایان در باب شخصیت قهرمان داستان کرده‌اند. نخستین بخش زندگی حلاج بدین سان در یک سلسله پرده‌های کوچک نقاشی و چند صفحه از آن نوع که قصه سرایان عارف و صوفی سده‌ی چهارم هجری تکرارش را دوست می‌داشتند و شمار بسیاری از آنها به روزگار ما رسیده است نمایان می‌شود» (ماسینیون، ۱۳۹۰، ۴۵).

۱-۲- زاد روز، نام و کنیه‌های او:

«تاریخ ولادت حلاج را شاید بتوان سال ۲۴۴/۸۵۸ اندکی پیش از آن یا کمی پس از آن دانست. یعنی در حدود پایان حکومت خلیفه ابوالفضل جعفر متوكل علی الله (۲۴۴/۸۶۱ - ۲۳۲/۸۴۶)». (پیشین، ۴۱)

«وقتی به دنیا آمد، پدرش منصور که مسلمان شده بود او را حسین نام نهاد و بدو ابوعبدالله کنیه داد. بر طبق متون کتب نخست، گویا این اسم صورتی گوناگون یافته است. او در حقیقت همیشه این

نام را در فارس و حتی در جاهای دیگر برای خود نگاه داشت؛ همان طور که پرسش حمد گواهی می‌دهد. ولی بعدها بی‌تردید پس از تبلیغ در هند ستایندگانش او را ابوالمعیث خوانند و نویسنده‌گان عارف پیش از همه او را بدین نام می‌شناسند. کنیه‌ای دیگر یعنی ابوعلاماره، در دو فصل از کتاب عرفانی معروف طواسین داده شده است... بالاخره دو کنیت دیگر، ابومحمد، و ابومسعود را یکی از مؤلفان سده‌ی چهارم میلادی به نام وطوطاط بدو داده و... این کنیه‌ها در متون کتب بسیار کم به کار رفته و در این تصانیف نام معمولی حلاج، حسین بن منصور است. ولی گویا زمانی محمد بن احمد فارسی نامیده شده است و این نام را بی‌تردید وقتی با نام مستعار در شوش مخفی شد، بر خود نهاد؛ بنابراین نام دقیق و صحیح حلاج، با نسبت او تقریباً ابوعبدالله الحسین بن منصور الحلاج و کنیت وی ابوالمعیث است.» (پیشین، ۳۶)

درباره‌ی لقب او- حلاج- روایت‌های مختلفی ذکر شده است. «طه عبدالباقي سرور» در کتاب «علاج شهید تصوف اسلامی» در این باره چنین می‌نویسد:

«خاورشناس ماسینیون می‌گوید: در آن آبادی که حلاج متولد شد از مناطق بزرگ پارچه بافی در اقلیم امپراتوری اسلامی آن زمان بود و پدر او از کارگران صنعت پارچه بافی بود و به همین علت او را حلاج نام گذاشتند و این برداشتی از اندیشه و تفکرات شخصی ماسینیون است و از جنبه‌ی تاریخی برای نظریه‌ی خود گواه و دلیل ندارد. ولی ابن خلکان در وفیات الاعیان روایتی را از قول ضمره بن حنظله سمّاک نقل می‌کند که: حلاج به شهر واسط وارد شد و در آن شهر نیازی داشت، پس از ورود، به اولین دکانی که در مسیر خود دید وارد شد، این دکان از آن پنه زنی بود. حلاج از او خواست تا در انجام حاجتش به او مساعدت کند، صاحب دکه، دکان و سرایش را به او نشان داد که از پنه انباسته بود و از قبول درخواست او عذر خواست اما حلاج به او قول داد که اگر برود و حاجتش را برآورد، او نیز متقابلاً تمام وظایف او را به طور مطلوب انجام خواهد داد. مرد بیرون رفت و چون مراجعت کرد همه‌ی پنه‌ها را که بیست و چهار هزار رطل بود ساخته و پرداخته و زده و آماده دید، حسین بن منصور حلاج از آن روز به بعد حلاج نامیده شد. و این لقب را در تمام طول